

lighed. Ogsaa jeg maa gjentage, hvad der alt er blevet udtalt ligeoverfor det ærede Medlem fra Odense (W. Petersen), at den Omstændighed, at der ikke er fremkommet Klager, ikke er noget Beviis paa, at der ikke har været Misforhold tilfælde med Hensyn til Formue- og Veilighedsafgiften. Man har nemlig vidst, at det ikke vilde nytte Stort at klage, og at Manglerne ikke derved vilde blive afhjulpne.

Hvad Lovforslagets enkelte Paragrapher angaaer, da skal jeg først gjøre en Bemærkning ved § 2 med Hensyn til den Godtgjørelse af 2 pCt. af Skattebeløbet, der er foreslaaet at skulle tilfalde Communerne som et Vederlag for Opkrævningen. Den høitærede Finantsminister gjorde igaar Thinget bekendt med de Bevægrunde, som han havde havt til at foreslaae, at disse 2 pCt. paa Landet skulle tillægges Amtsepartitionsfonden, og ikke de enkelte Communer. Der er vistnok ogsaa en heel Deel, der taler for hans Betragtning, men jeg troer dog, at, naar man ved Bestemmelsen af disse 2 pCt. vil søge hos Communalbestyrelserne at fremkalde en større Interesse for at skaffe den virkelige Indtægt tilveie, da maa man ogsaa lade disse 2 pCt. indflyde i Communerens Kasse, selv om der derved kan fremkomme saadanne Uligheder som den, at en enkelt Commune, der i sin Midte tæller een eller flere større Landeieendomsbesiddere, som der blive at beskaffe efter hele deres Formue, derigennem vil faae en bethdeligt større Godtgjørelse for sin Kasse ved tilgrændsende Communer, hvor et saadant Forhold ikke finder Sted; jeg troer ikke, at dette vil have nogen stor Betydning. — Der er af det ærede 6te kongevalgte Medlem (Wichfeld) gjort en Bemærkning ved § 4, som igaar blev besvaret af den høitærede Finantsminister. Jeg skal i den Anledning tillade mig et Par Ytringer. Det er ganske vist et mindre væsentligt Punkt, hvorom de komme til at dreie sig, men jeg troer dog at burde henlede Opmærksomheden derpaa, fordi der let med Hensyn til samme kan finde en Misforstaaelse Sted; jeg indseer iøvrigt godt, at man ikke kan skrive Love, der ikke skulde kunne give Anledning til Misforstaaelse. Det er mig bekendt, at der ved den sidste Rigsskat i de forskjellige Communer er blevet

fulgt forskjellige Beregninger med Hensyn til Indtægten af bortsolgt Fordegods, navnlig forsaavidt det henhørte til Majorater. Naar en Mand sælger sin Eiendom, kan man efter min Mening ikke betragte Kjøbesummen eller det Beløb, der bliver ham contant udbetalt, som det Aars Indtægt og undergive den Beskatning som saadan. Det Samme maa gjælde med Hensyn til Afhændelser af enkelte Dele af et Majorat. Den almindelige Fremgangsmaade er den, at en Deel af Kjøbesummen bliver indestaaende i den bortsolgte Eiendom, og at en Deel bliver udbetalt contant og bliver sat fast ligesom Majoratets øvrige Capitaler efter Fradrag af 8 eller 12 pCt., som tilfalde Besidderen, forsaavidt disse 8 eller 12 pCt. kunne udredes af Kjøbesummen uden at bringe Indtægten af denne ned under det, som det tidligere Fæststed indbragte. Disse 8 eller 12 pCt., som blive i Fideicommissbesidderens Eiendom, ere efter min Overbeviisning det Eneeste, der kan blive Gjenstand for Beskatning efter § 4 i Lovforslaget. — Der er med Hensyn til § 5 c af en anden æret Taler (Vesjen) blevet gjort en Bemærkning om det mindre Rigtige i, at man kun vil undtage fra Beskatning af Communer og Kirkers Indtægter saadanne, som hidrøre fra Ligning paa Communens Beboere eller Menigheden. Jeg troer rigtignok ogsaa, at man kunde gaae et Skridt videre og fritage ogsaa de Indtægter, som ere tillagte Fattig- og Skolevæsenet, f. Ex. i Regatrenter, aarlige Renter og Indtægter af faste Eiendomme, forsaavidt disse ikke blive udleiede til andet Brug end netop til Fattigvæsenet; i det Hele troer jeg, at Alt, hvad der er givet til Fattigforsørgelse og til Barmhertighedsværk, burde være frit for Beskatning efter dette Lovforslag. — Ved § 6 skal jeg ikke dvæle længe efter den udtømmende Behandling, som den allerede har været Gjenstand for her i Salen. Jeg deler fuldkomment de Betænkeligheder, som ere udtalte af flere ærede Medlemmer med Hensyn til Banfelighederne for Amtsrådene ved at skulle fastsætte en almindelig Brugsværdi af en Lønne Hartkorn for Communerne i hele Amtet; men det kan paa den anden Side ikke nægtes, at den her i Loven i saa Henseende foreskrevne Fremgangsmaade vil lette